

Sygnatura akt VI K 825/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Daniel Jurkiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Pawłowska

Przy udziale Prokuratora: Renaty Głowackiej

po rozpoznaniu w dniu 16.10. i 29.11.2017 r. oraz 22.01.2018 r. w P. na rozprawie

sprawy:

I. **A. M. (1)** syna J. i A. z domu K.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 4 sierpnia 2016 r. w S. na ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. (1), H. G. (1) i W. D., przerobił numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerowym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia

tj. o czyn z art. 306 kk

II. w nieustalonym okresie czasu, nie później niż w dniu 4 sierpnia 2016 roku w S. na ulicy (...), przyjął i ukrywał pochodzący z przestępstwa kradzieży, pojazd marki M. o nr rej. (...), który został zgłoszony jako utracony w dniu 16/17 czerwca 2016 roku na terenie Niemiec,

o wartości co najmniej 488.000 zł, co stanowi mienie znacznej wartości

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk

II. **W. D.** syna R. i K. z domu S.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że

III. w dniu 4 sierpnia 2016 r. w S. na ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. (1), A. M. (1) i H. G. (1), przerobił numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerowym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia

tj. o czyn z art. 306 kk

III. **R. Ł. (1)** syna E. i S. z domu W.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że

IV. w dniu 4 sierpnia 2016 r. w S. na ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1), H. G. (1) i W. D., przerobił numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerowym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia

tj. o czyn z art. 306 kk

IV. **H. G. (1)** syna Z. i E. zd. K.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że

V. w dniu 4 sierpnia 2016 r. w S. na ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. (1), A. M. (1) i W. D., przerobił numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerowym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia

tj. o czyn z art. 306 kk

1. Oskarżonego **A. M. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt I, tj. przestępstwa z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Oskarżonego **A. M. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt II, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk i za to na podstawie art. 294 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.
3. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego A. M. (1) kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.
4. Oskarżonego **W. D.** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt III, tj. przestępstwa z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk i art. 37a kk i art. 34 § 1, § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.
5. Oskarżonego **R. Ł. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt IV, tj. przestępstwa z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
6. Oskarżonego **H. G. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt V, tj. przestępstwa z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
7. Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych jak w postanowieniach na k. 444, 447, 472, 528, 537, 568, 578 akt.
8. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kosztów sądowych i nie wymierza im opłaty.

/-/ SSR Daniel Jurkiewicz

UZASADNIENIE

Oskarżeni A. M. (1) i W. D. poznali się na giełdzie samochodowej w P. w styczniu 2016r. i od tego czasu spotkali się kilka razy. Oskarżeni R. Ł. (1) i H. G. (2) znają się od wielu lat, mieszkają niedaleko siebie. Oskarżony H. G. (1) od wielu lat naprawia samochody osobowe, czasem autobusy i samochody ciężarowe, a oskarżony R. Ł. (1) czasami mu pomaga przywieźć części czy też w wyszukać części przez Internet.

W dniu 04.08.2016 r. w godzinach rannych do nieruchomości na ul. (...) w S., należącej do oskarżonego A. M. (1), przyjechał samochodem O. (...) z K. oskarżony W. D.. Na nieruchomości między budynkiem mieszkalnym, a garażem stał biały samochód marki M.. Samochód ten pochodził z kradzieży na terenie Niemiec gdzie został zgłoszony jako utracony w dniu 16/17 czerwca 2016r. Na posesji nie znajdowały się inne samochody. Na parapecie garażu stały dwa pudełka numeratorów, które służyły do nabijania oznaczeń w tym cyfr i liter. Oskarżony W. D. sporządził kilka zdjęć tego samochodu celem jego sprzedaży. Oskarżony W. D. w telefonie posiadał również zdjęcia pojazdu M. wykonane w dniu 21 czerwca 2016r. Między godziną 13:00 a 14:00 samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) należącym do W. W. i K. W. na nieruchomość A. M. (1) przyjechali oskarżeni H. G. (1) i R. Ł. (1). Oskarżeni H. G. (1) i R. Ł. (1) zostali zaproszeni przez oskarżonych A. M. (1) i W. D.. Oskarżeni zdjęli przednie prawe koło ciężarówki co umożliwiło im dostęp do pola numerycznego auta gdzie zmienili przy użyciu przygotowanych numeratorów oryginalny numer nadwozia samochodu marki M. na numer V. (...), a następnie pomalowali farbą nadwozie. W tym czasie oskarżeni A. M. (1) i W. D. siedząc na ławce przed domem pili piwo.

Około godziny 21:00 na ul. (...) w S. mł. asp. T. K. wraz z asp. M. G. (1), mł. asp. M. K. (1), asp. S. K. (1), st.asp. J. D. z (...) K. P. oraz mł. asp. A. G. (1), P. G. (1) z WK KWP P. wykonując czynności służbowe mające na celu ograniczenie przestępczość samochodowej, dokonali kontroli w/w posesji. Po przybyciu na miejsce policjanci zauważyli samochód ciężarowy koloru białego. M. G. (1) szedł prawą stroną posesji przy płocie za tył ciężarówki, celem zabezpieczenia ewentualnej drogi ucieczki. Natomiast M. K. (1) i A. G. (1) zabezpieczali możliwą drogę ucieczki od strony ulicy (...) w S.. Od strony kabiny pojazdu szli policjanci P. G. (1) oraz S. K. (1). M. G. (1) wychylając się zza ciężarówki zobaczył leżącego pod samochodem R. Ł. (1) na styropianie w okolicy pola numerowego auta, a obok stojącego H. G. (1). Mężczyźni zostali zatrzymali. Samochód marki M. miał ściągnięte koło prawe, nie było widać na nim żadnych uszkodzeń, ani nie nosił śladów naprawy. W powietrzu unosił się zapach świeżej farby. Policjanci zauważyli w okolicy nadkola puszki do farby spray, a obok wejścia do garażu leżała kserokopia niemieckiego dowodu rejestracyjnego z numerem V. takim jak na pojeździe, natomiast na parapecie stały dwa pudełka numeratorów (punktatorów) do nabijania nr V.. W tym czasie P. G. (1) i S. K. (2) widząc siedzącego na ławce oskarżonego A. M. (1) i W. D. wylegitymowali i zatrzymali ich. Zatrzymanych mężczyzn policjanci zaczęli wypytywać co robili na posesji oraz skąd ten pojazd wziął się na nieruchomości. Oskarżeni jednak nie wiedzieli co to za samochód i do kogo należy. Nie potrafili wytłumaczyć co robili. Na miejsce został wezwany technik kryminalistyki i policjanci z wydziału dochodzeniowo – śledczego. W trakcie oględzin stwierdzono, że stacyjka tego auta została wyłamana. W toku prowadzonego postępowania ustalono iż pojazd marki M. został w dniu 16/17 czerwca (...) zgłoszony jako utracony na terenie Niemiec. Z tytułu utraty tego pojazdu właściciel auta w Niemczech uzyskał odszkodowanie w wysokości 110.004,20 EURO, co stanowi równowartość co najmniej kwoty 488.000 zł według kursy Euro z dnia 14.06.2016r. tj. 4,4363 zł.

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań kryminalistycznych z zakresu badań mechanicznych wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. zabezpieczonego w toku przeszukania posesji na ul. (...) w S. pojazdu marki M. (...).290. Z treści opinii wynika, iż trwale naniesiony na ramie pojazdu marki M. (...).290 bez zamocowanych tablic rejestracyjnych numer ramy jest nieoryginalny. Numer ramy został usunięty – zeszlifowany, a na jego miejsce zostały trwale naniesione nieoryginalne znaki numeru ramy. W wyniku badań ujawniono i odczytano oryginalny numer ramy badanego pojazdu, który brzmi (...). Silnik oraz inne elementy wyposażenia pojazdu fabrycznie zostały zamontowane w samochodzie M. (...).290 o nr (...). (k. 340-347)

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań daktyloskopijnych wykonana przez Instytut (...) w B. zabezpieczonych w trakcie przeszukania posesji w S. na ul. (...) dotyczących przedmiotów tj. pudełko z zawartością 27 sztuk punktaków, dwie kartki druku (...), puszka po spray koloru czarnego, tablice rejestracyjne o nr (...). Z treści opinii wynika, że ślady linii papilarnych zabezpieczonych na pudełku z numeratorami (śląd nr4), na kartkach druku (...) (śląd nr 5), na puszcze spray (śląd nr 10) oraz ujawnionych na tablicy rejestracyjnej (śląd nr 30) nadają się do przeprowadzenia badań identyfikacyjnych.

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań kryminalistycznych z zakresu chemii wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. woreczka strunowego z zeszkobiną substancji koloru czarnego i jasno szarego zabezpieczonego w trakcie oględzin pojazdu M.. Z treści opinii wynika, że w woreczku strunowym ujawniono liczne, różnej wielkości zeszkobiny farby koloru czarnego oraz nieliczne, różnej wielkości zeszkobiny farby koloru jasno szarego. Z. odpowiadają pod względem barwy (wizualnie) dostarczonym do badań materiałom porównawczym w postaci dwóch puszek – sprayów w kolorze czarnym i jasno szarym. W/w zeszkobiny wraz z dostarczonym materiałem porównawczym nadają się do dalszych badań porównawczych. Brak technik i narzędzi pozwalających na wykonanie i określenie składu chemicznego uniemożliwia wykonanie takich badań w tut. Laboratorium. (k.476-479).

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań kryminalistycznych z zakresu badań mechanoskopijnych wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. celem ustalenia czy numer ramy tj. (...) pojazdu M. zabezpieczonego w dniu 04.08.2016 r. w S. przy ul. (...) został wykonany zabezpieczonymi punktatorami. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że znaki: 2 i 5 numeru nadwozia (...) samochodu marki M. zabezpieczonego w dniu 04.08.2016 r. w S. przy ul. (...) zostały wybite za pomocą porównawczych numeratorów z oznaczeniami 2 i 5 oznaczonymi jak ślad nr 3. (k.531-536)

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań kryminalistycznych z zakresu badań mechanoskopijnych wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. zabezpieczonego klucza wraz ze stacyjką w trakcie oględzin pojazdu marki M. o nr rej. (...). Jak wynika z opinii klucz marki M. jest kluczem oryginalnym, jest to prawdopodobnie klucz dostarczony wraz z dodatkową wkładką włącznika zapłonu pojazdu (stanowiącą część zamienną). Na powierzchniach roboczych klucza nie stwierdzono śladów świadczących, iż posłużył on jako wzorzec do wykonania (dorobienia) kopii. W trakcie badań nie stwierdzono cech charakterystycznych pozwalających na ustalenie numeru nadwozia pojazdu z którego pochodzi dowodowy klucz. (543-546)

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań kryminalistycznych z zakresu badań mechanoskopijnych wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. zabezpieczonego w dniu 08.08.2016 r. w toku oględzin pojazdu marki M. o nr rej. (...) klucza z plastikowym brelokiem. Z opinii tej wynika, że klucz ten jest nieoryginalny, prawdopodobnie został dorabiany na podstawie oryginalnego klucza. Na kluczu nie stwierdzono widocznych śladów świadczących o kopiowaniu. Jak wynika z opinii nie ma możliwość wskazania numeru nadwozia pojazdu, z którego mechanizmami zamykającymi współpracował. (k.574-576)

W toku postępowania została wydana opinia z przeprowadzanych badań daktyloskopijnych wykonana przez Instytut (...) w B. zabezpieczonych w trakcie przeszukania posesji w S. na ul. (...) oraz w trakcie oględzin pojazdu marki M.. Jak wynika z opinii ślady linii papilarnych na zabezpieczonych przedmiotach :

- na dwóch kartkach druku (...) pochodzą od oskarżonego A. M. (1),
- na puszkach spray koloru czarnego oraz na pudełku z zawartością 27 punktaków pochodzą od oskarżonego R. Ł. (1)

Natomiast pozostałe ślady nie pochodzą od żadnego z oskarżonych lub nie nadają się do badań identyfikacyjnych. (k. 625-636).

W toku postępowania została wydana opinia wydana przez biegłego sądowego Sądu Okręgowego z dziedziny informatyki P. F. na okoliczność odczytania i ewentualnego odzyskania skasowanych danych z telefonu komórkowego, karty SIM oraz innych zabezpieczonych nośników i urządzeń. (załącznik nr 1). Jak wynika z opinii w telefonie należącym do oskarżonego A. M. (1) znajdują się zdjęcia pojazdów typu M. zrobione na terenie Niemiec w dniach 15-16 czerwca 2016r. w pobliżu miejscowości gdzie dokonano kradzieży pojazdu M.. Oskarżony A. M. (1) zatrudniał przez pewien czas w 2016r. mężczyznę, które zdjęcie utrzymał fotoradar w czasie jak jechał skradzionym pojazdem M.. Mężczyznę tego jako pracownika oskarżonego A. M. (1) rozpoznał sąsiad A. M. (1) T. M..

Oskarżony A. M. (1) na 41 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie zawodowe z zawodu jest stolarzem meblowym, zatrudniony jest w charakterze pracownika meblowego i uzyskuje z tego tytułu dochód w kwocie ok. 2.000 zł netto. Oskarżony ma na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 6 lat, Oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwa:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 07.02.2002 r., sygn.. akt IV K 2074/01, za przestępstwo z art. 292 § 1 kk, na karę 50 stawek dziennych po 40 zł każda,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 8.03.2002 r., sygn. akt VK 330/00 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł każda, za przestępstwo z art. 292 § 1 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł każda, które to kary pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 4 lat i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 20 zł każda, przy czym karę pozbawienia wolności zarządzono do wykonania

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejcherowie z dnia 28.01.2005 r., sygn. akt VII K 763/04, za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 90 stawek dziennych po 15 zł każda, 1 rok zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w kwocie 400 zł.

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie z dnia 25.08.2016 r., sygn. akt IV K 662/16, za przestępstwo z art. 284 § 1 kk na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 15 zł każda.

Oskarżony W. D. ma 59 lat, jest żonaty, posiada jedno dziecko w wieku 36 lat, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenia średnie techniczne, z zawodu jest technikiem budowlanym. Oskarżony jest bezrobotny bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z oszczędności. Oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwo:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 09.07.2010 r., sygn. akt II K 457/10, za przestępstwo z art. 291 § 1 na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 2 lat i karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł każda.

Oskarżony H. G. (1) ma 58 lat, jest żonaty posiada dwoje dzieci w wieku 31 i 34 lat, ma na utrzymaniu żonę. Oskarżony ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanizatorem rolnictwa, prowadzi własną działalność gospodarczą – mechanikę pojazdową i blacharstwo, z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł netto. Oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwo:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23.11.2015 r., sygn. akt III K 486/10, za przestępstwo z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 4 § 1 kk, art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 19 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony R. Ł. (1) ma 41 lat, jest żonaty, posiada 3 dzieci w wieku: 7, 15 i 21 lat. Posiadający na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci. Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem pojazdów osobowych, utrzymuje się z renty inwalidzkiej. Oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwa:

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28.02.2013 r., sygn. akt III K 35/13, za przestępstwo z art. 258 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności , z art. 291 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł każda, które to kary pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 5 lat,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 15.09.2015 r., sygn. akt II K 21/15, za przestępstwo z art. 226 kk, art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 27.02.2017 r., sygn. akt II K 362/16, za przestępstwo 178a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 30 zł każda,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo z wyjaśnień oskarżonych A. M. (1) (k. 801v w zw. z k. 53-56, 255-256, 324-325), W. D. (k. 801v, 802 w zw. z k. 41-45, 161-163), H. G. (1) (k. 801v w zw. z k. 86-87, 144-145, 221-224), R. Ł. (1) (k. 801v w zw. k. 58-61, 150-152),

- z zeznań świadków: M. G. (1) (k. 802v w zw. z k. 66-67), S. K. (1) k. 802v w zw. z k. 68-70), A. G. (1) (k.803 w zw. z k. 95-96), P. G. (2) (k.803-803v w zw. z k. 98-99), Z. Ł. (k. 844v w zw. z k. 117-120), H. M. (k. 804 w zw. z k. 307-308), A. M. (2) (k. 844v w zw. z k. 310-311), T. M. (k. 844v- 845 w zw. z k. 313-314), E. K. (k. 804 w zw. z k. 316-317), R. M. (k. 804 w zw. z k. 319-320), A. G. (2) (k. 802 w zw. z k. 48-49), S. J. (k. 802 w zw. z k. 241-242), M. G. (2) (k. 802 w zw. z k. 258-259), R. B. (k.802 w zw. z k. 258-259), M. K. (2) (k. 802 w zw. z k. 329-330)

- z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i ujawnionych na rozprawie głównej w szczególności: notatek urzędowych (k. 1, 34, 35, 36, 62,64, 127, 191- 192, 220, 239- 240, 247, 283-306,339, 446, 522, 529, 541, 548, 571, 591, 623, 624, 644, 662, 663-675, 683, 685-686, 688, 699-702), protokołu zatrzymania osoby H. G. (1) (k.3), protokołu zatrzymania rzeczy H. G. (1) (k.4-6), protokołu przeszukania osoby H. G. (1) (k.7-9), protokołu zatrzymania osoby A. M. (1) (k.10), protokołu przeszukania osoby A. M. (1) (k. 12-13), protokołu przeszukania osoby W. D. (k. 16-17), protokołu zatrzymania osoby R. Ł. (2) (k. 18), protokołu przeszukania osoby R. Ł. (1) (k. 20-22), protokołu oględzin pojazdy marki M. (k. 23- 25, 142- 143, 268- 269), protokołu przeszukania nieruchomości przy ul. (...) w S. (k. 26-33), protokołu oględzin samochodu marki A. (k.37- 40), karty karnej (k.40a, 52a, 57a, 689-694, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786,), oświadczenia z dnia 05.08.2016 r. (k. 47), pokwitowań (k. 63, 126, 237, 238, 270, 334-337, 465, 488, 520-521), protokołu przeszukania nieruchomości przy ul (...) w K. (k. 81- 82), protokołu z przeszukanie budynku na 34 przy ul. (...) w K. (k.89-91), protokołu z przeszukanie nieruchomości w O. (k. 102-106), protokołu z przeszukania nieruchomości w S. (k 112 -115), wykazu dowodów rzeczowych (k. 122 -125), protokołu oględzin pojazdu marki P. (k.128 -129), z protokołu oględzin pojazdu marki O. (...) (k 134 -136), umowy kupna -sprzedaży (k.175, 176, 228-229, 271, 332), z protokołu oględzin rzeczy z dnia 16.02.2016r (k.178- 189), zebranych w trakcie oględzin śladów (k. 201-202, 207, 208, 209, 210, 211, 445), materiału poglądowego (k. 212-219), dowodu rejestracyjnego (k.25-26), polisy (k.227), dowodów wpłat (k. 230), zawiadomienia o zbyciu pojazdu (k. 244-246), protokołu przeszukania plecaka (k.262-263), faktury (k. 272, 333), pisma Urzędu Miasta B. (k.338), , pisma S. – D. Polska zp. z o.o. sp. k. (k. 493-517), upoważnienia (k.519), postanowienia o przedłużeniu okresu trwania śledztwa (k. 687),

- z opinii biegłego D. U. i J. S. z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w P. (k. 341-347, 524-526, 531-536, 543-546), z opinii Instytutu (...) w B. (k. 352-443, 592- 617, 625-636), z opinii biegłego M. M. z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w P. (k. 476-479), z opinii biegłego M. S. z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w P. (k. 550-567), z opinii biegłego D. U. z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w P. (k. 574-576, 646-659), z opinii biegłego mgr inż. P. F. biegłego sądowego z dziedziny informatyki z dnia 23.11.2016r (załącznik nr 1)

Oskarżony A. M. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i początkowo odmówił składania wyjaśnień. Następnie składał wyjaśnienia ale dotyczące okoliczności nieistotnych dla sprawy gdyż wyjaśnił w kwestii innych znalezionych jeszcze u niego pojazdów, które nie są objęte zarzutami. Oskarżony A. M. (1) nie stawiał się na rozprawie głównej. Sąd nie uznał jego obecności za obowiązkową. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego A. M. (1) jedynie w części zasługiwały na wiarę i były to wyjaśnienia dotyczące innych samochodów niż M. gdyż znajdowało to potwierdzenie w złożonych dokumentach. Jeżeli zaś chodzi o wyjaśnienia oskarżonego A. M. (1) dotyczące stawianych mu zarzutów to mając na uwadze zeznania interweniujących policjantów M. G. (1), S. K. (1), A. G. (1) oraz P. G. (1) jak również sporządzone opinie Instytutu (...) w B. nie sposób dać wiary wyjaśnieniom A. M. (1) w zakresie w jakim nie przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony W. D. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. W toku dochodzenia oskarżony wyjaśnił, że przyjechał samochodem swojego ojca – O. (...) z K.

do A. M. (1) na ul. (...) w S., którego zna od ok. 2016 r. Na podwórzu stał biały pojazd marki M., a przy samochodzie stało dwóch mężczyzn, jeden gruby a drugi w okularach, których nie znał. Oskarżony widział, że ci mężczyźni coś robili przy tym samochodzie. Oskarżony wyjaśnił, że zrobił swoim telefonem zdjęcia tego samochodu i wysłał wiadomość sms oferując samochód do sprzedaży. Gdy około godziny 20:00 przyjechała policja on siedział z A. M. (1) na ławce i pił piwo. Wyjaśnił, iż nie wie co robili ci dwaj mężczyźni przy samochodzie, nic nie wie aby ktoś szlifował lub nabijał nowe numery. W trakcie rozprawy głównej w dniu 16.10.2017 r. również nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymywał wcześniejsze swoje wyjaśnienia za wyjątkiem odczytanych mu wyjaśnień złożonych w dniu 05.08.2016 r. w postępowaniu przygotowawczym, wyjaśniając iż był wtedy zestresowany.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego W. D. jedynie w części zasługują na wiarę i są to wyjaśnienia złożone na okoliczność drugorzędne dla odpowiedzialności karnej oskarżonego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi bowiem wątpliwości Sądu, iż w dniu 4.08.2016 r. kiedy przyjechała policja, był na posesji A. M. (1) w obecność pozostałych oskarżonych tj. A. M. (1), R. Ł. (1) i H. G. (1) albowiem tej treści wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy a także w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych R. Ł. (1) i H. G. (1) i zeznaniach świadków M. G. (1), P. G. (1), A. G. (1), S. K. (1). Natomiast nie zasługują w ocenie Sądu na wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożone na okoliczność tego, iż nie wie skąd pojazd marki M. znalazł się na posesji A. M. (1) oraz że nic nie wie o usunięciu numerów i nabijaniu nowych numerów V.. Tej treści wyjaśniania pozostają bowiem w sprzeczności ze zgromadzonymi w toku postępowania materiałem dowodowym. Zwłaszcza istotne są tutaj zeznania w/w policjantów, którzy z zaskoczenia pojawili się na posesji oskarżonego A. M. (1) i którzy wskazali, iż żaden z oskarżonych nie potrafił logicznie wytłumaczyć co tam robił. Mało tego na ramie samochodu widoczne były ślady świeżo naniesionych numerów V.. Co istotne jak sam oskarżony przyznał zamierzał brać udział w dalszej sprzedaży tego auta. Co prawda potem się z tego wycofał tłumacząc, iż powiedział to bo był zestresowany, ale powyższemu nie sposób dać wiary. Jak również wynika z opinii biegłego z zakresu informatyki już jakiś czas przed interwencją tj. w dniu 21.06.2016r. tj. tuż po kradzieży auta M. miał już w telefonie jego zdjęcia.

Oskarżony H. G. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. W toku dochodzenia oskarżony wyjaśnił, że w dniu 4.08.2016 r ok. godz. 13:00-14.00 przyjechał razem z R. Ł. (1) na nieruchomość na ul. (...) w S., celem zmontowania zawieszenia w pojeździe marki M.. Oskarżony wyjaśnił, iż nie zna A. M. (1), a oskarżony skontaktował się z nim telefonicznie i zaproponował pracę polegającą na zmontowaniu zawieszenia. Za tą pracę miał dostać wynagrodzenie w kwocie 700 zł. Gdy przyjechali na podwórzu stał biały pojazd marki M.. Na posesji było dwóch nieznanym mu mężczyznom, którzy pokazali i powiedzieli mu co musi zrobić i ustalili cenę za tę usługę na 700 zł. Oskarżony wraz z R. Ł. (1) zabrali się do montażu zawieszenia. W trakcie wykonywania pracy R. Ł. (1) zwrócił mu uwagę, że coś z pojazdem którego naprawiali jest nie tak, gdyż były ślady malowania ramy. Oskarżony wyjaśnił, że na parapecie okna garażowego widział leżące numeratory. Nadto wyjaśnił, że nie przerabiał numeru identyfikacyjnego w tym pojeździe oraz nie widział aby ktoś inny to robił. W trakcie drugie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że widząc numeratory dotykał ich z ciekawości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego H. G. (1) jedynie w części zasługują na wiarę i są to wyjaśnienia złożone na okoliczność drugorzędne dla odpowiedzialności karnej oskarżonego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi bowiem wątpliwości Sądu, iż w dniu 4.08.2016 r. kiedy przyjechała policja, był na posesji A. M. (1) w obecność pozostałych oskarżonych R. Ł. (1) i W. D. albowiem tej treści wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy a także w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych R. Ł. (1) i H. G. (1) i świadków M. G. (1), P. G. (1), A. G. (1), S. K. (1). Natomiast nie zasługują w ocenie Sądu na wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożone na okoliczność tego, iż nic nie wie na temat samochodu marki M. i nie wie nic na temat przerobienia numeru identyfikacyjnego albowiem jego wyjaśnienia są sprzeczne z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, ponadto jak wynika z zeznań świadków M. G. (3), P. G. (1) czy A. G. (1) podczas zatrzymania w powietrzu unosił się zapach świeżej farby, a oskarżony H. G. (1) zatrzymany został w pobliżu samochodu marki M.. Mało tego w żaden logiczny sposób nie potrafił wyjaśnić co tam robił. Nadto trudno dać wiarę aby wraz z oskarżonym R. Ł. (1) poza terenem swojego warsztatu podjął się złożenia zawieszenia pojazdu ciężarowego gdyż powyższe wymaga

odpowiedniego sprzętu i takie wyjaśnienia oskarżonego H. G. (1) pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego. Co wreszcie w świetle wyjaśnień oskarżonego R. Ł. (1) który wskazał, iż zorientowali się, że auto ma wyłamaną stacyjkę nie sposób dać wiary wyjaśnieniom H. G. (1), iż z ciekawości dotykali oni punktatory.

Oskarżony R. Ł. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. W toku dochodzenia oskarżony wyjaśnił, że wraz z oskarżonym H. G. (1) przyjechali na nieruchomości położoną w S. przy ul. (...), gdzie mieli złożyć zawieszenie do samochodu marki M.. Gdy przyjechali na miejsce na posesji stał już pojazd, a po posesji kręcili się dwaj mężczyźni. Kiedy zaczął składać zawieszenie zauważył świeżą farbę na ramie samochodu, a na parapecie garażu wybijaki z numerami V.. Wtedy zaczął podejrzewać, że coś z samochodem musi być nie tak. Nadto wyjaśnił, że nie wie skąd wziął się ten samochód i czyją jest własnością i nie zna oskarżonych A. M. (1) i W. D.. Natomiast podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, iż widząc przedmioty służące do przerabiania numeru V. dotykał ich, ponieważ je oglądał z ciekawości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego R. Ł. (1) jedynie w części zasługują na wiarę i są to wyjaśnienia złożone na okoliczność drugorzędne dla odpowiedzialności karnej oskarżonego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi bowiem wątpliwości Sądu, iż w dniu 4.08.2016 r. kiedy przyjechała policja, był na posesji A. M. (1) w obecność pozostałych oskarżonych H. G. (1) i W. D. albowiem tej treści wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy a także w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych W. D. i H. G. (1) i świadków M. G. (1), P. G. (1), A. G. (1), S. K. (1). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego na okoliczność tego, iż nie wie skąd jest pojazd marki M., kto przebiegał numery oraz malował ranę tego samochodu albowiem z zeznań świadków M. G. (3), P. G. (1), A. G. (1) wynika, że w chwili zatrzymania w powietrzu unosił się zapach świeżej farby, koło pojazdu marki M. stały puszki po farbie, tuż obok pod samochodem leżał oskarżony. Jak wynika z wydanej w toku dochodzenia opinii przeprowadzonej przez Instytut (...) w B. zabezpieczone ślady linii papilarnych na dwóch puszkach farby – sprayu należą do oskarżonego R. Ł. (1). (k. 625-636). Podobnie również ślady oskarżonego znajdowały się na punktatorach, które znaleziono u A. M. (1). Co wreszcie w świetle wyjaśnień samego oskarżonego R. Ł. (1), który wskazał, iż zorientował się, że auto jest z kradzieży trudno dać wiary aby celowo dotykał punktatory wiedząc, iż rama ma świeże ślady malowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd w większości uznał wyjaśnienia oskarżonych za niewiarygodne i stanowiące ich linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej

Tym samym Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez policjantów: M. G. (1) i S. K. (2) albowiem ich zeznania przez cały czas były spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków A. G. (1) i P. G. (1). Świadczy o tym w postępowaniu przygotowawczym opisali jakie czynności podjęli w dniu prowadzonej kontroli na ul. (...) w S.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. G. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym na okoliczność tego, że na posesji przy ul. (...) w S. był zaparkowany biały samochód marki M., który miał ściągnięte prawe koło przednie a w powietrzu unosił się zapach świeżej farby. Nadto wokół nadkola leżały puszki po farbie- spray, a na parapecie od garażu leżały pojemniki opisane „g.”, a samochód nie miał widocznych uszkodzeń. Tej treści zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach A. G. (1) i P. G. (1). Nadto świadkowie ci wyraźnie podkreślili, iż oskarżeni w żaden logiczny sposób nie potrafili wyjaśnić co robili przy aucie i byli całkowicie zaskoczeni.

Podobnie Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. G. (1) i P. G. (1) albowiem ich zeznania były spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie z zeznaniami świadków M. G. (4) i S. K. (2). Również ci świadkowie w postępowaniu przygotowawczym opisali jakie czynności wykonali w dniu kontroli na ul. (...) w S.. Zarówno A. G. (1) jak i P. G. (1) zeznali, że prawe nadkole było odkręcone i zdjęte, a w powietrzu unosił się zapach świeżej farby. Świadek A. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że na ul. (...) w S. na parapecie garażu znajdowały się dwa pudełka z numeratorami i literatorami. Treść tych zeznań znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach świadków P. G. (1) oraz M. G. (1). Poza tym świadkowie ci zgodnie potwierdzili, iż auto nie wymagało żadnej naprawy wbrew wyjaśnieniom oskarżonych.

Sąd nie znalazł powodów by kwestionować z urzędu zeznań świadka R. M. i E. K. albowiem ich zeznania przez cały czas postępowania były spójne i ze sobą korespondowały. Zarówno R. M. i E. K. zeznali, że widzieli na terenie nieruchomości przy ul. (...) w S. należącej do oskarżonego A. M. (1) w dniu 04.08.2016r zaparkowany pojazd typu ciężarowego a także 3 mężczyzn. Świadkowie ci zeznali, że nie słyszeli aby tego dnia jakiś samochód był naprawiany. R. M. w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że widział jak samochód marki M. był myty przez jakieś osoby.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. M. (2), T. M. i H. M. albowiem ich zeznania były zgodne, logiczne i ze sobą korespondowały. Świadkowie ci w postępowaniu przygotowawczym zeznali, że co prawda nie wiedzą czym zajmuje się oskarżony A. M. (1) ale widzieli na jego posesji różne samochody osobowe oraz jak A. M. (1) sprzęta w nich. W dniu 04.08.2016 r. widzieli na posesji A. M. (1) zaparkowany samochód typu Tir a także inne osoby, których nie znają. Świadkowie ci potwierdzili swoje zeznania, złożone w postępowaniu przygotowawczym, na rozprawie głównej H. M. w dniu 16.10.2017 r. a A. M. (2) i T. M. na rozprawie w dniu 29.11.2017 r. Co istotne świadek T. M. rozpoznał na zdjęciu z fotoradaru kierowcę, który poruszał się skradzionym autem M.. Był to mężczyzna, którego uprzednio zatrudniał oskarżony A. M. (1), a następnie zniknął.

Sąd dał wiarę zeznaniom Z. Ł. na okoliczność tego, iż jego bratanek R. Ł. (1) nie mieszka u niego, a świadek nie wie gdzie obecnie przebywa oskarżony R. Ł. (1) albowiem jego zeznania przez całe postępowanie było zgodne i konsekwentne.

Wiarygodne w ocenie Sądu były zeznania M. G. (2), A. G. (2), S. J., R. B. i M. K. (2) albowiem ich zeznania były jasne, rzeczowe i konkretne nadto potwierdzone odpowiednimi dokumentami, m.in. umową – kupna sprzedaży. Świadek M. G. (2) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że pojazd marki P. został kupiony przez A. M. (1) ale nie wie od kogo. Jak wynika z jego wyjaśnień samochód ten oskarżony kupił od S. J.. Natomiast jak wynika z zeznań świadka S. J. i z załączonej umowy kupna – sprzedaż, samochód marki P. został sprzedany A. K.. Podkreślić jednak trzeba, iż zeznania w/w świadków nie miały żadnego znaczenia w sprawie gdyż nie dotyczyły stawianych oskarżonym zarzutów.

Świadkowie G. D., R. D., A. G. (3), B. Ł., I. S. odmówili skradania zeznań jako osoby najbliższe oskarżonym.

Za pełnowartościowy materiał dowodowy Sąd uznał opinie biegłych sporządzone do sprawy, a mianowicie opinie biegłych z Laboratorium (...) w P., opinie Instytutu (...) w B. oraz opinię biegłego z zakresu informatyki P. F.. Oceniając opinie Sąd wziął pod uwagę, że biegli są osobami obcymi w stosunku do oskarżonych, a nadto fachowcami w swojej dziedzinie, a zatem nie ma żadnych podstaw, by kwestionować ich kompetencje. W ocenie Sądu opinie są kompletne, a nadto zostały sporządzone w sposób profesjonalny, rzetelny i nie zawierały niejasności, dzięki czemu odpowiadały wymogom bezstronnego i obiektywnego materiału dowodowego. Poza tym opinie te pozwoliły na jednoznaczne ustalenie, iż na dokumencie B. znajdowały się ślady linii papilarnych A. M. (1). Podobnie na puszkach po farbie w sprayu oraz na punktatorach ślady linii papilarnych oskarżonego R. Ł. (1). Biegły z zakresu informatyki odtworzył także kwestię zdjęć pojazdu M. zapisanych na telefonach oskarżonych A. M. (1) i W. D..

Przydatne dla niniejszej sprawy były również opisane wyżej dokumenty. Ich wartość dowodowa nie budzi żadnych wątpliwości, zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i instytucje w sposób wnikliwy, jasny i pełny. Nadto w toku postępowania strony nie kwestionowały ich treści i autentyczności, jednocześnie Sąd z urzędu nie znalazł podstaw by dokonać odmiennej oceny materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie i wyżej omawianego materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony A. M. (1) swym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów z art. 306 kk oraz z art. 291 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk, natomiast oskarżeni W. D., R. Ł. (1) i H. G. (1) swym zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona zarzucanego im czynu z art. 306 kk.

Przestępstwo z art. 291 § 1 kk popełnia ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Przez nabycie rozumieć należy uzyskanie przez

pasera od osoby władającej władztwa nad rzeczą. Nastąpić to musi za zgodą osoby władającej rzeczą dotychczas i zbywającej ją na rzecz nabywcy. Przez pomoc do zbycia rzeczy rozumieć należy wszelkie zachowanie ułatwiające realizację porozumienia między zbywcą a nabywcą rzeczy dotyczącego przeniesienia jej własności. Zachowanie to przybierać może postać pośrednictwa między zbywającym a nabywcą rzeczy, poinformowania osoby posiadającej rzecz o miejscu lub osobie, której można ją zbyć, wyszukiwaniu nabywcy, dostarczeniu rzeczy do miejsca transakcji lub podejmowaniu innych czynności umożliwiających lub ułatwiających dokonanie zbycia rzeczy. Przez zbycie rozumieć należy każdą czynność dwustronną lub wielostronną, opartą na porozumieniu między zbywcą a nabywcą, której treścią jest przekazanie władztwa nad rzeczą, bez zamiaru odzyskania rzeczy. Przez przyjęcie rzeczy rozumieć należy fizyczne jej odebranie od innej osoby, najczęściej w celu przechowania i ukrywania.

Przestępstwo z art. 306 kk popełnia ten, kto usuwa, podrabia lub przerabia znaki identyfikacyjny, datę produkcji lub datę przydatności towarów lub urządzenia. Czynność wykonawcza polega na usuwaniu, podrabianiu lub przerabianiu znaków, a usuwanie znaków może polegać na niszczeniu znaków, odłączeniu ich od towarów lub uczynieniu ich nieczytelnymi. Przestępstwo z art. 306 kk jest przestępstwem powszechnym, umyślnym i formalnym, nie jest konieczne by czyn sprawcy wprowadził nabywcę towaru lub narzędzia w błąd.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony **A. M. (1)** swoim zachowaniem zrealizował przedmiotową stronę przestępstwa paserstwa. Wypełnił on bowiem dwie z czterech przewidzianych przez ustawę form czynności sprawczej określonej normą wyrażoną w art.291§1 k.k., a mianowicie w nieustalonym czasie nie później niż w dniu 4 sierpnia 2016r. „przyjął” rzeczy pochodzące z czynu zabronionego oraz „pomógł w ich ukryciu”, a uczynił to wiedząc, że mogą one pochodzić z czynu zabronionego, a następnie wspólnie z R. Ł. (1), H. G. (1) i W. D. przerobił numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerycznym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia. Analizując zachowanie oskarżonego A. M. (1) od strony podmiotowej stwierdzić należy, iż oskarżony działał w sposób umyślnym z zamiarem bezpośrednim, gdyż miał świadomość, iż pojazd marki M. pochodził z kradzieży, nadto świadomie wspólnie z pozostałymi oskarżonymi podrobił numer identyfikacyjny pojazdu marki M. celem jego późniejszej sprzedaży. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego wyżej omówionego oskarżeni wcześniej umówili się na dokonanie czynu z art. 306 kk i zostali schwytani na gorącym uczynku. Nie budziła także wątpliwości Sądu przyjęta przez Prokuratora wartość pojazdu na podstawie wyceny w oparciu o odszkodowanie jakie wypłacono za w.w auto. Trudno zakładać aby zakład ubezpieczeń dbający o rozsądne gospodarowanie swoim mieniem miał wypłacać odszkodowanie zawyżone. Nadto na chwilę obecną Sąd nie jest w dyspozycji w/w auta i nie ma możliwości odtworzenia jego stanu na chwilę paserstwa stąd brak podstaw do przyjęcia innej wyceny. Ustalona przez Sąd wartość uzasadniała kwalifikację czynu z art. 294 § 1 kk.

Również nie ulega wątpliwości, że oskarżeni **R. Ł. (1), H. G. (3) i W. D.** wspólnie z A. M. (1) przerobili numer identyfikacyjny samochodu marki M. w ten sposób, że na polu numerycznym na prawej podłużnicy ramy został naniesiony nr V. (...) po wcześniejszym usunięciu oryginalnego – pierwotnego oznaczenia czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 306 kk.

Analizując ich zachowanie od strony podmiotowej należy stwierdzić, iż oskarżeni R. Ł. (1), H. G. (1) i W. D. działali w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, gdyż mając świadomość, że pojazd marki M. pochodzi z kradzieży podrobili numer identyfikacyjny pojazdu używając do tego specjalnych numeratorów oraz farby.

Uznając oskarżonego **A. M. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył mu odpowiednio kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 306 kk oraz karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk W ocenie Sądu kary w takiej wysokości są odpowiednie i stosownie do treści art. 53 §1 kk ich rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Powyższa kara uwzględnia także uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego w tym za przestępstwo z art. 291 § 1 kk i art. 292 § 1 kk, co jest niewątpliwie okolicznością obciążającą. Sąd przy wymiarze kary okoliczności łagodzących nie dopatrywał się.

W punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, i art. 86 § 1 kk orzeczone kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwo do ich sumy, nie przekraczając w przypadku kar pozbawienia wolności lat 20. Zgodnie z art. 86 § 1 kk granicą wymiaru kary jest kara od 2 lat do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących aby wymierzyć oskarżonemu karę łączną w wysokości 2 lat pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji. Sąd stosując zasadę częściowej absorpcji z uwagi na bliskość czasową czynów wymierzył karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, która jest adekwatna do stopnia szkodliwości popełnionych czynów i będzie wystarczającym bodźcem do przemyślenia swego postępowania oraz spełni swoje cele zarówno zapobiegawcze jaki i wychowawcze.

W konsekwencji uznając oskarżonego **W. D. za** winnego zarzucanego mu czynu z art. 306 kk w punkcie czwartym wyroku Sąd wymierzył mu karę 1 roku ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął karalność oskarżonego za przestępstwo z art. 291 § 1 kk. Sąd okoliczności łagodzących nie dopatrył się. Sąd uznał że taka kara będzie dla oskarżonego wystarczającym bodźcem do przemyślenia swojego zachowania a także że spełni swoją rolę wychowawczą. Jednocześnie ustalona miesięcznie liczba godzin pracy na poziomie 30 godzin jest wystarczająca dla osiągnięcia w/w celów. Sąd w przypadku oskarżonego W. D. zdecydował się na wymierzenie kary wolnościowej gdyż oskarżony był tylko raz karany i od jego skazania upłynęło prawie 8 lat.

Uznając oskarżonych **R. Ł. (1) i H. G. (1)** za winnych zarzucanego im czynu z art. 306 kk Sąd wymierzył im karę po 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara wymierzona oskarżonym R. Ł. (1) i H. G. (1) w takiej wysokości jest odpowiednia i stosowna do treści art. 53 §1 kk, jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonych oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nich czynu, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonych oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął karalność oskarżonych za przestępstwa w tym z art. 291 § 1 kk. Co prawda oskarżony H. G. (1) też był tylko jeden raz karany niemniej surowiej niż oskarżony W. D. i to niespełna dwa lata temu.

W punkcie 7 wyroku na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł o przepadku dowodów rzeczowych opisanych jak w postanowieniach na k. 444, 447, 472, 528, 537, 568, 578 zabezpieczonych w trakcie przeszukania nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) oraz oględzin pojazdu marki M. tj. naklejki z dwoma tabliczkami znamionowymi na które naniesiono nieoryginalne znaki numeru V. o treści (...), dwie karty druku dokumentów B. wystawionego na pojazd M. nr rej. (...) o numerze V. o treści (...), dwie puszki spray ozn. jako ślad nr 10, elementy tworzywa sztucznego ozn. jako ślad 9, znaczników, numeratorów i punktaka, kluczy samochodowych ozn. nr (...), kluczy samochodowych ozn. nr (...) kluczy samochodowych ozn nr 8 albowiem przedmioty te służyły do popełnienia przestępstwa.

W punkcie 8 wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) oskarżeni zostali zwolnieni od kosztów sądowych i opłaty albowiem mają trudną sytuację majątkową i rodzinną gdyż oskarżony A. M. (1) utrzymuje się z wynagrodzenia minimalnego, oskarżony W. D. jest bezrobotny, oskarżony H. G. (1) uzyskuje wynagrodzenie minimalne, a oskarżony R. Ł. (1) pozostaje na rencie inwalidzkiej.

/-/ SSR Daniel Jurkiewicz